

بررسی اثر سه نوع فیلر بر خواص مکانیکی کامپوزیت‌های دندانی

دکتر ایوب پهلوان[†]- دکتر محمد عطائی^{**}- دکتر امیرعلی زندی نژاد^{***}

*استادیار گروه آموزشی ترمیمی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران

^{**}عضو هیأت علمی مرکز پلیمر و پتروشیمی ایران

^{***}متخصص دندانپزشکی ترمیمی

Title: Effect of three filler types on mechanical properties of dental composite

Authors: Pahlavan A. Assistant Professor*, Ataei M. Faculty Member, Zandi-Nejad AA. Restorative Dentist

Address: *Department of Operative Dentistry, Faculty of Dentistry, Tehran University of Medical Sciences

** Iran Polymer and Petrochemical Institute

Statement of Problem: Despite the improvements achieved in the field of dental composites, their strength, longevity, and service life specially in high stress areas is not confirmed. Finding better fillers can be a promising step in this task.

Purpose: The purpose of this study was to investigate the effect of the filler type on the mechanical properties of a new experimental dental composite and compare these with the properties of composite containing conventional glass filler.

Materials and Methods: Experimental composites were prepared by mixing silane-treated fillers with monomers, composed of 70% Bis-GMA and 30% TEGDMA by weight. Fillers were different among the groups. Glass, leucite ceramic and lithium disilicate were prepared as different filler types. All three groups contained 73% wt filler. Comphorquinone and amines were chosen as photo initiator system. Post curing was done for all groups. Diametral tensile strength (DTS), flexural strength and flexural modulus were measured and compared among groups. Data were analyzed with SPSS package using one-way ANOVA test with $P<0.05$ as the limit of significance.

Results: The results showed that the stronger ceramic fillers have positive effect on the flexural strength. Ceramic fillers increased the flexural strength significantly. No significant differences could be determined in DTS among the groups. Flexural modulus can be affected and increased by using ceramic fillers.

Conclusion: Flexural strength is one of the most significant properties of restorative dental materials. The higher flexural strength and flexural modulus can be achieved by stronger ceramic fillers. Any further investigation in this field would be beneficial in the development of restorative dental materials.

Key Words: Dental composite; Filler type; Leucite; Lithium disilicate; Mechanical properties

Journal of Dentistry. Tehran University of Medical Sciences (Vol. 18; No. 2; 2005)

چکیده

بیان مسأله: با وجود پیشرفت‌های صورت گرفته در زمینه کامپوزیت‌های دندانی، هنوز مقاومت، استحکام و پایداری این مواد برای استفاده در نقاط پرتنش نیاز به بررسی بیشتر دارد. تحقیق و نوآوری در زمینه فیلرها یکی از راههای بهینه‌سازی کامپوزیت‌های دندانی است.

[†] مؤلف مسؤول: آدرس: تهران - خیابان انقلاب اسلامی - خیابان قدس - دانشگاه علوم پزشکی تهران - دانشکده دندانپزشکی - گروه آموزشی ترمیمی

تلفن: ۰۶۴۰۲۶۴۰۶۴۰؛ فax: ۰۲۲۲۲۶۰؛ نورنگار: ۰۱۱۳۲

هدف: مطالعه حاضر با هدف تعیین اثر نوع فیلر بر خواص مکانیکی کامپوزیت‌های دندانی انجام شد.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی برای بررسی اثر نوع فیلر بر کامپوزیت‌های دندانی، کامپوزیت‌های آزمایشی تهیه شدند. رزین مورد استفاده در تمام گروههای آزمایشی یکسان و شامل ۷۰٪ وزنی Bis-GMA و ۳۰٪ وزنی TEGDMA بود. برای بررسی نوع فیلر، فیلرهای شیشه، لوسيت و لیتیوم دی سیلیکات تهیه و پس از آغشته شدن به سایلن به روش دستی با رزین مخلوط شدند تا کامپوزیت‌ها ساخته شوند. برای تمامی گروههای آزمایشی ۶ نمونه برای هر آزمون مکانیکی در نظر گرفته شد. آزمونهای مکانیکی شامل آزمون DTS و استحکام خمی (flexural strength) بود که به روش استاندارد انجام شد. مدول خمی (flexural modulus) نمونه‌ها نیز پس از آزمون خمی به دست آمد. اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS و آزمون One-way ANOVA مورد تحلیل آماری قرار گرفتند. $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: نوع فیلر بر استحکام خمی کامپوزیت مؤثر بود و فیلرهایی با استحکام بیشتر سبب افزایش استحکام خمی کامپوزیت شد ($P < 0.05$) ولی بر DTS اثر قابل ملاحظه‌ای نداشت. نوع فیلر بر مدول خمی نیز تاثیر داشت. با افزایش استحکام فیلر (فیلرهای نوع lithium disilicate و high lucite) مدول خمی بالاتر شد.

نتیجه گیری: استحکام خمی از خصوصیات مهم ماده ترمیمی است که از طریق کاربرد فیلرهای سرامیکی در ساختمان کامپوزیت دندانی افزایش می‌یابد و نتایج این مطالعه می‌تواند کمکی در جهت تولید کامپوزیت‌های مقاومتر باشد تا استفاده از آنها در همه شرایط امکان‌پذیر شود.

کلید واژه‌ها: کامپوزیت دندانی؛ فیلر؛ خواص مکانیکی؛ فیلرهای سرامیکی - استحکام خمی

مجله دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران (دوره ۱۸، شماره ۲، سال ۱۳۸۴)

ماتریس رزینی آلی، فیلرهای معدنی، عامل اتصال‌دهنده و سیستم فعال‌کننده و آغاز‌کننده می‌باشند.

به طور کلی ماتریس رزینی، زمینه ماده کامپوزیتی را تشکیل می‌دهد و از طریق عامل اتصال (coupling agent) ذرات فیلر را به هم مرتبط می‌سازد و در کنار هم نگاه می‌دارد (۵-۳).

اگرچه ۳۰ سال از ارائه فرمول رزین (Bis-GMA) توسط Bowen می‌گذرد، هنوز تغییرات اساسی در ترکیب آن ایجاد نشده است که می‌تواند به علت خواص بسیار خوب آن باشد (۶). پیشرفت‌های حاصل در زمینه فناوری فیلرهای ریشه بسیاری از خواص مطلوب کامپوزیت‌های اموزی است (۵). اغلب این کامپوزیت‌ها از شیشه (glass silicate) و ترکیبات آن به عنوان فیلر استفاده می‌کنند (۳).

با وجود تمام پیشرفت‌های صورت گرفته، مقاومت (toughness)، استحکام (strength) و پایداری

امروزه هدف از بهینه‌سازی کامپوزیت‌های دندانی، دستیابی به ماده‌ای است که بتواند در تمام شرایط، جایگزین آمالگام باشد. اگر چه کامپوزیت‌های موجود از نظر کلینیکی کاربرد آسانی دارند و با قیمت نسبتاً ارزانی زیبایی را تا حد قابل قبولی فراهم می‌نمایند، اما هنوز دارای مشکلاتی از جمله انقباض بعد از پخت (shrinkage)، مقاومت کم در برابر شکستگی و سایش می‌باشند که سبب محدودیت استفاده از آنها می‌شود. این امر بخصوص در نواحی خلفی حائز اهمیت بیشتری است (۲،۱).

امروزه توجه زیادی در زمینه فناوری تهیه فیلرهای دندانی به نظر می‌رسد. کامپوزیت‌های دندانی بهینه‌سازی کامپوزیت‌ها از طریق کار بر روی فیلر امری منطقی به نظر می‌رسد. کامپوزیت‌های دندانی به طور کلی شامل چهار قسمت

کامپوزیت‌های دندانی برای استفاده در نقاط پر تنش (مانند مواردی که کاسپ‌های از دست رفته، جایگزین می‌شود)، نیاز مخلوط گردید.

مخلوط ۵٪ وزنی کامفورکینون • (CQ) و ۰.۵٪ وزنی

آمین • (N-dimethyl amino diethyl methacrylate) به عنوان آغازگر نوری به کامپوزیت اضافه شدند. در گروه سوم به علت اپکبودن فیلرهای به کار رفته، برای اطمینان از پلیمریزاسیون کامل، ۱٪ وزنی پراکساید اضافه گردید. فیلرهای مورد استفاده در گروههای آزمایشی به شرح زیر بود:

گروه اول ذرات شیشه باریوم گلاس که ذرات ۴–۲ میکرونی به صورت آماده از کارخانه Specialty Glass Inc. USA تهیه شدند.

گروه دوم ذرات فیلر high lucite که از خردایش شمش‌های سرامیک IPS Empress تهیه شدند. متوسط اندازه این ذرات، ۵ میکرون بود که توسط دستگاه Frithsch Particle Sizer (Analysette 22, Germany) تعیین شد.

گروه سوم فیلرهای lithium disilicate، که به همان طریق گروه ۲، از بلوك‌های IPS Empress خرد و تعیین اندازه گردید.

فیلرهای برای رفع هر گونه آلودگی به مدت یک ساعت با اسید کلریک ۱۰٪ شسته و از الک ۸۰۰ مش عبور داده شدند و در دمای اتاق خشک گردیدند.

برای آماده‌سازی فیلرهای ابتدا فیلرهای گروه ۲ و ۳ در کوره با حرارت ۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۳ ساعت خشک و سپس با γ -MPS سایلینیزه گردید (۱۵)؛ سپس از فیلرها به مدت ۲۰ روز در دمای اتاق نگهداری شد تا کاملاً خشک شدن؛ پس از آن به روش دستی با رزین مخلوط گردیدند. جدول ۱، مشخصات ساختاری گروههای مورد بررسی را نشان می‌دهد.

کامپوزیت‌های دندانی برای استفاده در نقاط پر تنش (مانند مواردی که کاسپ‌های از دست رفته، جایگزین می‌شود)، نیاز به بررسی بیشتر دارد (۹–۷).

فیلرهای به کار رفته برای ساخت کامپوزیت‌ها اغلب شیشه‌های سیلیکات هستند و بندرت از سرامیک‌های دندانی استفاده می‌شود؛ اما این فیلرهای شیشه‌ای، به علت استحکام پایین و شکننده بودن ساختمان خود، نقش محدودی در تقویت کامپوزیت‌های دندانی ایفا می‌کنند (۱۰).

کامپوزیت‌های ساخته شده با فیلر باریم سیلیکات در زیر میکروسکوپ الکترونی (SEM) ترکهایی را نشان می‌دهند که یا از خلال فیلر شیشه عبور کرده‌اند و یا از اطراف آنها انتشار یافته‌اند که در واقع نشان‌دهنده عدم توانایی کافی این فیلرها در تقویت کامپوزیت‌ها است.

گلاس- سرامیک‌ها (glass-ceramics) موادی پلی‌کریستال می‌باشند که از یک ماتریس شیشه‌ای و یک یا چند فاز کریستال تشکیل شده‌اند که این ساختمان در طی روند رشد کریستال در شیشه شکل می‌گیرد (۱۱، ۱۲).

از انواع این گلاس- سرامیک‌ها می‌توان به سرامیک‌های IPS Empress اشاره کرد که در انواع مختلف با ساختار و خواص مکانیکی مختلف موجود می‌باشد (۱۳) (۱۵).

مطالعه حاضر با هدف استفاده از سرامیک‌ها (گلاس- سرامیک‌ها) به عنوان فیلر مقاومتر، در ساخت یک کامپوزیت آزمایشی انجام شد تا پس از ساخت، خواص مکانیکی آن شامل DTS و استحکام خمی اندازه‌گیری و با کامپوزیت‌های حاوی فیلرهای معمول مقایسه شود.

روش بردسی

در این مطالعه سه گروه کامپوزیت آزمایشی تهیه و مورد بررسی قرار گرفتند. در هر سه گروه رزین به کار رفته مخلوطی از Bis-GMA^{*} (۷۰٪ وزنی) و TEGDMA

[‡] Fluka Co., Germany

[§] Aldrich Co., Germany

^{*} Rohm-Degussa huls Group Co., Germany

[†] Rohm-Degussa huls Group Co., Germany

فیلرهای سه گروه از نظر استحکام با هم متفاوت هستند. پس از تهیه کامپوزیت‌ها، آزمونهای زیر برای بررسی خواص مکانیکی انجام شد:

آزمون استحکام کششی قطعی (Diametral Tensile Strength) DTS

این آزمون بر اساس استاندارد شماره ۲۷ ADA انجام شد (۱۷). برای هر گروه، ۶ نمونه، در داخل قالب‌های فلزی از پیش تهیه شده به ارتفاع ۳ و قطر ۶ میلیمتر که از دو طرف توسط لام شیشه‌ای پوشانده شده بودند، تهیه شدن؛ سپس نمونه‌ها از هر دو طرف به مدت ۴۰ ثانیه تحت تابش قرار گرفتند و سخت شدن.

در نهایت نمونه‌ها جهت پخت حرارتی (post curing) به مدت ۲ ساعت در دمای ۱۲۰ درجه سانتیگراد قرار گرفتند؛ سپس لبه‌های نمونه‌ها توسط کاغذ سمباده پرداخت شد. از نمونه‌ها در آب مقطر ۳۷ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت نگهداری شد. قطر و عمق هر نمونه قبل از آزمون با ریزسنج (کولیس) اندازه‌گیری و آزمون توسط Universal Testing Machine (Instron 6025) با سرعت ۱۰ میلیمتر بر دقیقه و نیروی ۱۰۰ کیلو نیوتون انجام شد.

مقدار DTS=2P/II DT محاسبه گردید که در آن P نیروی وارد در زمان شکست، D قطر و T ضخامت نمونه می‌باشد (۱۷، ۱۶).

آزمون استحکام خمشی (Flexural Strength)

آزمون خمش بر اساس استاندارد ISO ۴۰۴۹ انجام شد (۱۸). نمونه‌ها با قرار دادن کامپوزیت در قالب‌های

ضخامت و پهنای نمونه‌ها پیش از آزمون توسط ریزسنج اندازه‌گیری شد و اندازه‌ها برای هر نمونه به طور جداگانه پیش از آزمون به نرم افزار دستگاه منتقل شد. آزمون خمشی به روش سه نقطه‌ای (3 point bending) با استفاده از span (3) به طول ۲۰ میلیمتر انجام شد. آزمون توسط دستگاه Universal Testing Maching (Instron 6025) با سرعت بارگذاری ۵/۰ میلیمتر بر دقیقه و نیروی ۱ کیلو نیوتون صورت گرفت. در نهایت میزان استحکام خمشی و مدول خمشی اندازه‌گیری شد.

در مواردی که بین واریانس‌ها همگونی وجود داشت، از آزمون آماری Tukey HSD Post-hoc و در مواردی که بین واریانس‌ها همگونی وجود نداشت، از آزمون آماری Dunnet 3 Post-hoc جهت تحلیل داده‌ها استفاده شد. لازم به ذکر است در این تحقیق از نرم‌افزار آماری SPSS جهت تجزیه داده‌ها استفاده گردید و $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

جدول ۱- مشخصات گروههای مورد آزمایش در تحقیق

سایر	رزین ماتریکس	فیلر	گروهها
CQ* 0.5% wt	Bis-GMA/TEGDMA	Glass (specialty glass. USA) 2-4 μ . 73%wt filled	گروه ۱
DMAEMA** 0.5% wt	70/30% wt.	Glass-Ceramic Fillers containing Leucite crystals. (IPS. Ingots/Ivoclар-Vivadent).73%wt filled.	گروه ۲
CQ 0.5%wt	Bis-GMA/TEGDMA	Glass-Ceramic fillers containing Lithium disilicate crystals. (IPS Empress 2 Ingots Ivoclар/Vivadent). 73%wt filled.	گروه ۳
DMAEMA 0.5% wt	70/30% wt.		
CQ 0.5%wt	Bis-GMA/TEGDMA		
DMAEMA 0.5% wt	70/30% wt.		
BP*** 0.5% wt			

*** Benzoyl peroxide

** N, N'- dimethyl aminoethyl methacrylate

* Comphorquinone

یافته‌ها

در بررسیهای انجام شده این مطلب به روشنی مشخص

گردیده که چنانچه خواص مورد بررسی با کامپوزیت‌های تجاری مقایسه و یا بین کامپوزیت‌های تجاری مورد مقایسه قرار گیرد، از آنجا که متغیرهای دیگر همچون اندازه، شکل، درصد فیلر، نوع رزین و یکسان نیست، مقایسه صحیحی انجام نشده است. پس مطالعات پیشنهاد می‌نمایند که خواص مورد نظر بین کامپوزیت‌های آزمایشی مقایسه شود تا بتوان از یکسان بودن شرایط و ثابت بودن سایر متغیرها اطمینان یافته باشیم (۲۰، ۲۱). بر اساس شواهد ذکر شده، به منظور بررسی نقش فیلرهای مستحکمتر بر خواص مکانیکی کامپوزیت، گروههای آزمایشی با شرایط یکسان تهیه شد و تنها متغیر موجود نوع فیلر بود. هدف از این مطالعه بررسی نقش فیلرهای خواص مکانیکی بود؛ بنابراین باقیتی فیلرهای با مقاومت و استحکام بالاتر از شیشه انتخاب می‌شد. گلاس-سرامیک‌ها که دارای کریستال‌های سرامیک می‌باشند، موادی مناسب می‌باشند. از آنجا که روند تشکیل کریستال و تهیه گلاس-سرامیک‌ها نیازمند صرف وقت می‌باشد، توجه به سوی گلاس-سرامیک‌های تجاری همچون بلوك‌های IPS Empress معطوف شد. بر این اساس بلوك‌های گلاس-سرامیک ISP Empress و 2 IPS Empress به عنوان ماده انتخابی در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفتند.

جدول ۲- نتایج مربوط به آزمون DTS

خطای معیار	میانگین و انحراف معیار	تعداد	گروهها
۱/۲۲۱۰	۴۲/۵۳۱۷ ± ۲/۹۹۰۸	۶	گروه ۱
۰/۷۷۷۶	۳۸/۷۵۶۷ ± ۱/۹۰۴۷	۶	گروه ۲
۳/۱۴۴۶	۴۲/۶۶۰۰ ± ۷/۷۰۲۸	۶	گروه ۳
۱/۱۶۹۵	۴۱/۳۱۶۱ ± ۴/۹۶۱۸	۱۸	مجموع

جدول ۳- نتایج مربوط به آزمون خمس

خطای معیار	میانگین و انحراف معیار	تعداد	گروهها
۱/۴۳۱۲	۴۳/۷۹۳۳ ± ۳/۵۰۵۸	۶	گروه ۱

بحث و نتیجه‌گیری

امروزه عدم قدرت کافی کامپوزیت‌ها در تحمل نیروهای بالا و مقاومت آنها در برابر شکست امری روشن است. در بسیاری از بررسیها، این مشکل ناشی از ضعف و کمی مقاومت فیلرهای شیشه داخل کامپوزیت اعلام شده است (۱۰، ۱۹). اما برای بررسی نقش فیلر قویتر بر خواص مکانیکی کامپوزیت باقیتی تدبیری اندیشید تا دیگر شرایط یکسان و فقط نوع فیلر متفاوت باشد.

DTS در این آزمون بین گروه‌ها تفاوتی نداشت؛ در حالی که استحکام خمثی در گروه‌های دوم و سوم افزایش یافت.

۱/۸۰۲۳	$۵۶/۰۹۵۰ \pm ۴/۴۱۴۶$	۶	گروه ۲
۱/۹۸۶۳	$۶۱/۱۲۸۳ \pm ۴/۸۶۵۳$	۶	گروه ۳
۲/۰۰۶۲	$۵۳/۶۷۲۲ \pm ۸/۵۱۱۵$	۱۸	مجموع

فیلرهای مورد استفاده از گروه اول به گروه سوم محکمتر می‌شدن. به طوری که گروه دوم، حاوی فیلرهای گلاس-سرامیک با کریستال‌های Leucite و گروه سوم حاوی گلاس-سرامیک با کریستال‌های لیتیوم دی سیلیکات می‌باشد.

با توجه به افزایش استحکام خمثی از گروه اول به گروه سوم در مطالعه حاضر، می‌توان گفت که استحکام خمثی کامپوزیت با افزایش استحکام فیلرهای افزایش می‌باید.

اگرچه در برخی مقالات برای استحکام خمثی مقادیر بالاتر به دست آمده، اما بایستی به شرایط انجام آزمون، دقت نمود؛ چنانچه در مطالعه اشاره شده در بالا (۱۹) طول span برای آزمون ۱۰ میلیمتر در نظر گرفته شده، در صورتی که در استاندارد طول ۲۰ میلیمتر است (۱۸).

شرایط انجام آزمون خمثی در این تحقیق دقیقاً بر اساس استاندارد ISO 4049 برای آزمون خمث بود. استحکام در برابر خمث، نشانه‌ای از دوام و پایداری ماده ترمیمی است (۲۲، ۲۳). در واقع چنانچه انتظار می‌رفت فیلرهای سرامیکی مستحکمتر از شیشه که در این مطالعه به کار رفته، در برابر تنش‌های وارد مقاومت بودند و در مجموع سبب افزایش استحکام خمث کامپوزیت شدند.

آزمون DTS در واقع یک نوع روش غیر مستقیم برای اندازه‌گیری استحکام کششی در مواد شکننده است. باید توجه داشت که حتماً مواد مورد آزمایش شکننده باشند (۲۳). با توجه به رفتار مواد مورد آزمایش در برابر نیروی وارد در این تحقیق می‌توان اطمینان یافت که انجام آزمون DTS برای چنین موادی امکان‌پذیر است (شکل‌های ۳-۱).

آزمون DTS معمولاً به صورت رایج برای بررسی استحکام کششی کامپوزیت‌های دندانی به کار می‌رود. میزان

شکل ۳- منحنی رفتاری (نیرو- تغییر شکل) نمونه‌ای از گروه سوم در آزمون DTS

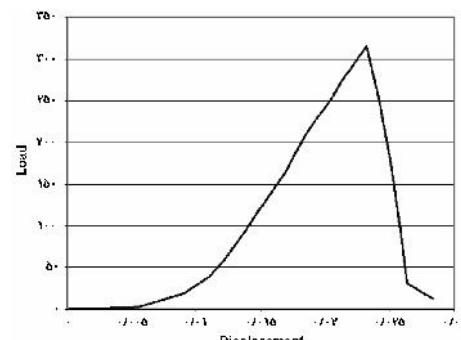
بر اساس گزارش Gladys و همکاران (۲۲) و Craig (۲۳) DTS با افزایش استحکام خمی هماهنگ نمی‌باشد؛ البته باید توجه داشت که علاوه بر خصوصیت ماده، نقصهای ساختاری مثل حباب در هنگام ساخت نیز در نتایج این آزمونها مؤثر است.

در این تحقیق به دلیل برقراری شرایط یکسان بین گروههای گروه دوم که حاوی فیلرهای گلاس- سرامیک لوسیت بود، تا ۷۳٪ وزنی، توسط فیلر پر شد؛ در حالی که بیش از این میزان امکان اضافه نمودن فیلر وجود داشت. این مسئله سبب قوام نامناسب کامپوزیت مربوطه شد و منجر به بروز حباب بیشتر در داخل نمونه‌ها گردید که خود می‌تواند دلیلی برای عدم افزایش آزمون DTS باشد. شیشه آمورف (handling properties) سبب بهبد توان کارکرد (handling properties) کامپوزیت‌ها می‌گردد (۲۴)؛ بنابراین به نظر می‌رسد که در گروه اول (کامپوزیت‌های حاوی فیلرهای شیشه) به دلیل خواص خوب جهت کار با ماده، نمونه‌هایی با نقصهای ساختاری کمتر وجود داشت؛ ولی در گروههای دوم و سوم به دلیل عدم وجود این خاصیت شاید بتوان گفت نقصهای ساختمانی بیشتری در داخل نمونه‌ها وجود داشته که در نهایت موجب عدم افزایش DTS در این دو گروه شده است؛ به هر حال میزان DTS قابل قبول برای کامپوزیت‌های دندانی بین ۳۰ تا ۵۵ مگاپاسکال می‌باشد (۴) که با اعداد حاصل از این تحقیق هماهنگی دارد؛ به طور کلی می‌توان گفت با توجه به نتایج این تحقیق نوع و استحکام فیلر نقش مؤثری بر میزان DTS ندارد.

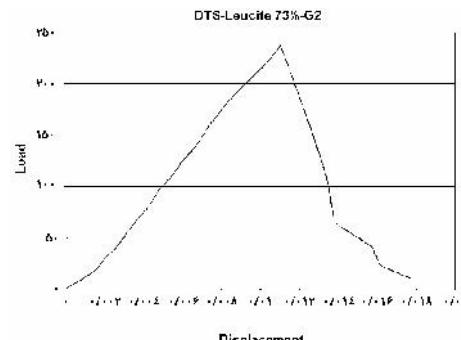
در این تحقیق، آخرین متغیر مورد بررسی بین سه گروه مدول خمی یا ضریب خمی بود؛ مقادیر این متغیر در گروههای دوم و سوم نسبت به گروه اول افزایش یافت. این افزایش نشان‌دهنده نقش فیلرهای گلاس- سرامیک در افزایش سختی (stiffness) ماده می‌باشد. فیلرهای سرامیکی

جدول ۴- نتایج مربوط به مدول خمی

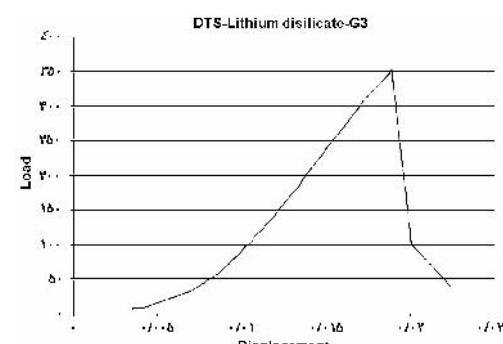
خطای معیار	میانگین و انحراف معیار	تعداد	گروه‌ها
۰/۲۵۳۹	۸/۸۰۱۷ ± ۰/۶۲۱۹	۶	گروه ۱
۰/۳۳۸۳	۱۰/۸۱۰۰ ± ۰/۸۲۸۷	۶	گروه ۲
۰/۴۵۰۸	۱۱/۷۱۶۷ ± ۱/۱۰۴۳	۶	گروه ۳
۰/۳۵۳۲	۱۰/۴۴۲۸ ± ۱/۴۹۸۴	۱۸	مجموع

شکل ۱- منحنی رفتاری (نیرو- تغییر شکل) نمونه‌ای از گروه اول در آزمون DTS

شکل ۲- منحنی رفتاری (نیرو- تغییر شکل) نمونه‌ای از گروه دوم در آزمون DTS

بر میزان DTS کامپوزیت اثر نداشت ولی بر استحکام خمی که استحکام بالاتر دارند، سبب ایجاد این خصوصیت شده‌اند. نتایج حاصل از مطالعات برخی از پژوهشگران، این یافته را تأیید می‌نماید (۲۳، ۲۴).

به طور کلی هدف از این تحقیق بررسی اثر نوع فیلر بر

روی خواص مکانیکی کامپوزیت بود و در جهت نیل به این مقصود و انجام مقایسه‌ای درست، در تمامی مراحل سعی بر یکسان بودن شرایط برای تمامی گروههای مورد آزمایش بود. همچنین برای ایجاد امکان یک مقایسه کلی با مطالعات دیگران شرایط انجام آزمونها نیز با ضوابط و استانداردها منطبق شد. به هر حال با توجه به شرایط این تحقیق نوع فیلر

منابع:

- 1- Wilson NH, Dunne SM, Gainsford ID. Current materials and techniques for direct restorations in posterior teeth. Part 2: Resin composite systems. *Int Dent J.* 1997; 47(4):185-93.
- 2- Ruddell DE, Maloney MM, Thompson JY. Effect of novel filler particles on the mechanical and wear properties of dental composites. *Dent Mater.* 2002; 18(1):72-80.
- 3- Roberson TM, Heymann HO, Swift EJ. Sturdevant's Art and Science of Operative Dentistry. 4th ed. St Louis: Mosby; 2002: Chap 4.
- 4- Craig RG, Powers JM. Restorative Dental Materials. 11th ed. St Louis: Mosby; 2002. Chap 9.
- 5- van Noort R. Introduction to Dental Materials. 2nd ed. St Louis: Mosby; 2002.
- 6- Leinfelder KF. New developments in resin restorative systems. *J Am Dent Assoc.* 1997; 128:573-581.
- 7- Bayne SC, Heymann HO, Swift EJ Jr. Update on dental composite restorations. *J Am Dent Assoc* 1994; 125: 381-88.
- 8- Corbin SB, Kohn WG. The benefits and risks of dental amalgam. *J Am Dent Assoc.* 1994; 9: 151-69.
- 9- Wilder AD Ir, Bayne Sc, Heymann Ho. Long term clinical performance of direct posterior composites. *Acad Dent Mater Trans* 1996; 9: 151-69.
- 10- Xu HH, Martin TA, Antonucci JM, Eichmiller FC. Ceramic whisker reinforcement of dental resin composites. *J Dent Res* 1999; 78 (2): 706-12.
- 11- Oh SC, Dong JK, Luthy H, Scherer P. Strength and micro structure of IPS empress 2 glasses-ceramic after different treatments. *Int J Prosthodont* 2000; 13:468-72.
- 12- Anusavice KJ, Zhang NZ, Moorhead JE. Influence of colorants on the crystallization and mechanical properties of Litia based glass ceramics. *Dent Mater.* 1994; 10:141-46.
- 13- IPS Empress2 working procedures, Schann, Liechtenstein:Ivoclar,1998.
- 14- Holand W. Materials science fundamentals of the IPS empress2 glass- ceramic. Ivoclar-Vivadent Rep 1998; 12: 3-10.
- 15- Giordano R. A comparison of all-ceramic restorative systems. Part 1. *Gen Dent.* 1999; 47(6): 566-70.
- 16- Atai M, Nekoomanesh M, Hashemi SH. Physical and mechanical properties of an experimental dental composite based on a new monomer. *Dent Mater.* 2004; 20(7): 663-68.
- 17- No authors listed. New American Dental Association specification no. 27 for direct filling resins. Council on Dental

- Materials and Devices. J Am Dent Assoc. 1977; 94(6): 1191-94.
- 18- International Standard ISO 4049, Dentistry-Polymer-based filling, restorative and luting materials. 3rd ed. 2000: P: 15-18.
- 19- Xu.HH, Smith DT, Schumacher GE, Eichmiller FC. Whisker- reinforced dental core build up composites: Effect of filler level on mechanical properties. J Biomed Mater Res 2000; 52:812-18.
- 20- Li Y, Swarts ML, Phillips RW, Moore BK, Roberts TA. Effect of filler content and size on properties of composites. J Dent Res. 1985; 64(12):1396-1401.
- 21- Venhoven BA, de Gee AJ, Werner A, Davidson CL. Influence of filler parameters on the mechanical coherence of dental restorative resin composites. Biomaterials. 1996; 17(7):735-40.
- 22- Gladys S, Vanmeerbeek B, Braem M. Comparative physico -mechanical characterization of new hybrid restorative materials with conventional Glass-Ionomer and resin composite restorative materials. J Dent Res. 1997; 76(4): 883-94.
- 23- Craig Pen RW, Tesk JA. Diametral tensile strength and dental composites. Dent Mater. 1987; 3:46-48.
- 24- Him KH, Ong JL, Okuno O. The effect of filler loading and morphology on the mechanical properties of contemporary composites. J Prosthet Dent 2002; 87:642-49.